

Копія

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

26 вересня 2012 р.

Справа № 2а-3857/12/2070

Колегія суддів Харківського апеляційного адміністративного суду у складі

Головуючого судді: Ральченка І.М.

Суддів: Катунова В.В., Резнікової С.С.

розглянувши в порядку письмового провадження у приміщенні Харківського апеляційного адміністративного суду адміністративну справу за апеляційною скаргою Державної податкової інспекції у Московському районі м. Харкова Харківської області Державної податкової служби на постанову Харківського окружного адміністративного суду від 28.05.2012р. по справі № 2а-3857/12/2070

за позовом Кредитної спілки "Самопоміч"

до Державної податкової інспекції у Московському районі м. Харкова Харківської області Державної податкової служби

про скасування податкових повідомлень-рішень,

ВСТАНОВИЛА:

Позивач - Кредитна спілка "САМОПОМІЧ" звернулась до суду із позовом, у якому просила визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 26.10.2011 року № 0000302200 ДПІ у Московському районі м. Харкова.

Харківський окружний адміністративний суд постановою від 28.05.2012 року позовні вимоги задовольнив.

Не погодившись з постановою суду першої інстанції, відповідачем подано апеляційну скаргу, в якій він просить скасувати оскаржувану постанову та ухвалити нове рішення, яким відмовити в задоволенні позову. В обґрунтування вимог апеляційної скарги відповідач посиляється на порушення судом першої інстанції при прийнятті постанови норм матеріального та процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи, вказуючи, що відсотки отримані за кредитами під заставу ювелірних виробів наданих кредитною спілкою мають бути оподатковані на загальних підставах у відповідності до ст. 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств".

У відповідності до положень ст. 197 КАС України, зазначена адміністративна справа розглянута в порядку письмового провадження.

Дослідивши матеріали справи колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню з огляду на таке.

Як встановлено судовим розглядом, фахівцями ДПІ у Московському районі м. Харкова проведена планова виїзна перевірка позивача з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства за період з 01.07.2008 року по 30.06.2011 року.

За результатами перевірки складений акт від 10.10.2011 року № 2870/22-014/22684157, яким встановлені порушення позивачем абз. 2 п.п. 7.11.9 п. 7.11 ст. 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств", абз. 2 п. 157.11 ст. 157 Податкового кодексу України, в результаті чого занижено податок на прибуток у періоді, що перевірявся, на загальну суму 70072 грн., у тому числі за період з 01.07.2008 року по 31.12.2010 року у сумі 49866 грн., за період з 01.01.2011 року по 31.03.2011 року у сумі 521 грн. та за період з 01.04.2011 року по 30.06.2011 року у сумі 19685 грн.

На підставі зазначених висновків акту перевірки від 10.10.2011 року № 2870/22-014/22684157 ДПІ у Московському районі м. Харкова прийняте податкове повідомлення-рішення від 26.10.2011 року № 0000302200, яким позивачу збільшено суму грошового зобов'язання з податку на прибуток фінансових установ у загальному розмірі 82539,5 грн., у тому числі за основним платежем - 70072 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями (штрафами) - 12467,5 грн.

Приймаючи рішення про задоволення позовних вимог, суд першої інстанції виходив з того, що у перевіряємий період платник податку сформував суму податку на прибуток підприємств на підставі доходів отриманих від господарських операцій у відповідності до п.п. 7.11.4 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" та п. 157.4 Податкового кодексу України.

Колегія суддів погоджується з такими висновками суду з наступних підстав.

Суддя-доповідач Ральченко І.М.

У відповідності до ст. 1 Закону України "Про кредитні спілки" кредитна спілка - це неприбуткова організація, заснована фізичними особами, професійними спілками, їх об'єднаннями на кооперативних засадах з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні та наданні фінансових послуг за рахунок об'єднаних грошових внесків членів кредитної спілки. Кредитна спілка є фінансовою установою, виключним видом діяльності якої є надання фінансових послуг, передбачених цим Законом.

Згідно з ч. 1 ст. 21 Закону України "Про кредитні спілки" кредитна спілка відповідно до свого статуту надає кредити своїм членам на умовах їх платності, строковості та забезпеченості в готівковій та безготівковій формі.

Особливості оподаткування неприбуткових установ та організацій, зареєстрованих згідно з вимогами законодавства та внесених органами державної податкової служби в установленому порядку до Реєстру неприбуткових організацій та установ до набрання чинності з 01.04.2011 року розділу III "Податок на прибуток підприємств" Податкового кодексу України були передбачені Законом України "Про оподаткування прибутку підприємств", положення якого збережено в Податковому кодексі України.

З аналізу норм Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" та Податкового кодексу України кредитні спілки відносяться до неприбуткових установ і організацій та з точки зору оподаткування мають особливий статус.

За визначенням п.п. 14.1.121 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України, неприбутковими установами та організаціями є установи та організації, основною метою діяльності яких є не одержання прибутку, а провадження благодійної діяльності та меценатства й іншої діяльності, передбаченої законодавством.

На підставі п.п. 133.1.4 п. 133.1 ст. 133 Податкового кодексу України неприбуткові організації є платниками податку на прибуток у разі отримання прибутку від неосновної діяльності.

Виходячи з положень п. 157.4 ст. 157 Податкового кодексу України та п.п. 7.11.4 п. 7.11 ст. 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, зокрема, кредитних спілок, отримані у вигляді доходів від здійснення операцій з активами (у тому числі пасивних доходів) кредитних спілок.

Відповідно до п. 1.3 Порядку складання та подання звітності кредитними спілками та об'єднаними кредитними спілками до Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України, затвердженому розпорядженням Держфінпослуг від 25.12.2003 р. № 177 продуктивні активи - активи кредитної спілки, використання яких дає кредитній спілці економічні вигоди у вигляді доходу; непродуктивні активи - активи, які забезпечують діяльність кредитної спілки, але не дають доходу. Отже, активи кредитної спілки складаються з двох частин: продуктивні та непродуктивні активи.

Відповідно до п.п. 3.2.1 Порядку № 177 продуктивні активи, зокрема, це кредити, надані членам кредитної спілки. У п.п. 3.3.1 Порядку № 177 вказано види доходів кредитної спілки, тобто доходи від продуктивних активів, а саме отримані проценти за кредитами, що надані членам кредитної спілки.

Відповідно до п.п. 14.1.268 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України та п.п. 7.11.13 п. 7.11 ст. 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" пасивні доходи - доходи, отримані у вигляді процентів, дивідендів, страхових виплат і відшкодувань, а також роялті.

Згідно з п.п. 14.1.206 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України та п. 1.10 ст. 1 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" проценти - дохід, який сплачується (нараховується) позичальником на користь кредитора як плата за використання залучених на визначений або невизначений строк коштів або майна. До процентів включається, зокрема, платіж за використання коштів або товарів (робіт, послуг), отриманих у кредит. Проценти нараховуються у вигляді відсотків на основну суму заборгованості чи вартості майна або у вигляді фіксованих сум. Платежі за іншими цивільно-правовими договорами незалежно від того, встановлені вони в абсолютних (фіксованих) цінах або у відсотках суми договору або іншої вартісної бази, не є процентами.

Виходячи з положень п. 157.15 ст. 157 Податкового кодексу України та п.п. 7.11.13 п. 7.11 ст. 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" під терміном "основна діяльність" розуміється діяльність неприбуткових організацій, яка визначена для них як основна законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації, у тому числі зі створення систем соціального самозабезпечення громадян (недержавні пенсійні фонди та інші подібні організації). До основної діяльності не включаються операції з надання товарів, виконання робіт, надання послуг неприбутковими організаціями, зокрема кредитними спілками, особам, іншим, ніж засновники (члени, учасники) таких організацій. Статутні документи неприбуткових організацій повинні містити вичерпний перелік видів їх діяльності, які не передбачають одержання прибутку згідно з нормами законів, що регулюють їх діяльність.

Отже, доходи, отримані кредитними спілками від операцій з активами, які пов'язані з фінансово-кредитною діяльністю кредитної спілки, що передбачені Законом України "Про кредитні спілки", як основною її діяльністю (у тому числі пасивні доходи), звільняються від оподаткування податком на прибуток.

Відповідно до п. 157.11 ст. 157 Податкового кодексу України та 7.11.9 п. 7.11 ст. 7 Закону України
Суддя-доповідач Ральченко І.М.

“Про оподаткування прибутку підприємств” у разі якщо неприбуткова організація отримує дохід із джерел, інших, ніж визначені пунктами 157.4 та 7.11.4 цих статей, така неприбуткова організація зобов'язана сплатити податок на прибуток, який визначається як сума доходів, отриманих із таких інших джерел, що зменшена на суму витрат, пов'язаних з отриманням таких доходів, але не вище суми таких доходів.

Із матеріалів справи, зокрема зі ст. 6 статуту КС “САМОПОМІЧ”, вбачається, що одним із видів діяльності КС “САМОПОМІЧ” є надання кредитів своїм членам на умовах їх платності, строковості та забезпеченості в готівковій та безготівковій формі.

У відповідності до ч. ст. 546 Цивільного кодексу України виконання зобов'язання може забезпечуватися неустойкою, порукою, гарантією, заставою, притриманням, завдатком.

Таким чином, надання позивачем кредитів своїм членам є основною його діяльністю, а дохід (проценти), отриманий ним від надання таких кредитів, є платою за використання залучених на визначений строк коштів, а отже є пасивним доходом позивача.

З акту перевірки від 10.10.2011 року № 2870/22-014/22684157 вбачається, що під час встановлення порушень позивачем абз. 2 п.п. 7.11.9 п. 7.11 ст. 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств”, абз. 2 п. 157.11 ст. 157 Податкового кодексу України, в результаті чого занижено податок на прибуток у періоді, що перевірявся, на загальну суму 70072 грн., відповідач виходив з того, що відсотки отримані за кредитами під заставу ювелірних виробів наданих позивачем, як таких що отримані від діяльності іншої ніж зазначено в п.п. 7.11.4 п. 7.11 ст. 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” та п. 157.4 ст. 157 Податкового кодексу України, не підпадають під дію цих норм.

При цьому, на думку податкового органу, позивач здійснював у перевіряємому періоді операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням, які не мав право здійснювати, оскільки не є суб'єктом підприємницької діяльності посилаючись на положення Закону України “Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними”, Інструкції про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 06.04.1998 року № 84, Постанови Кабінету Міністрів України від 04.06.1998 року № 802 “Про Правила торгівлі дорогоцінними металами (крім банківських металів) і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням у сирому та обробленому вигляді і виробами з них, що належать суб'єктам підприємницької діяльності на праві власності”.

Однак, зі змісту акту перевірки не вбачається на підставі яких саме господарських операцій відповідач дійшов до зазначених висновків, не зазначено які первинні та бухгалтерські документи, що свідчать про здійснення позивачем операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням, досліджувались під час проведення перевірки.

Відповідно до ч. 2 ст. 71 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

З огляду на викладене, колегія суддів зазначає, що відповідачем не доведено належними та допустимими доказами здійснення позивачем у перевіряємий період діяльності іншої, ніж зазначено в п.п. 7.11.4 п. 7.11 ст. 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” та п. 157.4 ст. 157 Податкового кодексу України.

Одночасно, колегія суддів погоджується із твердженням суду першої інстанції, що діяльність кредитних спілок врегульована Законом України “Про кредитні спілки”, а тому посилання на Закон України “Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними”, Інструкції про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, Постанови Кабінету Міністрів України від 04.06.1998 року № 802 “Про Правила торгівлі дорогоцінними металами (крім банківських металів) і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням у сирому та обробленому вигляді і виробами з них, що належать суб'єктам підприємницької діяльності на праві власності” є необґрунтованим.

Також, судом першої інстанції обґрунтовано не прийняті до уваги посиланням відповідача на здійснення позивачем ломбардної діяльності, оскільки відповідно до п. 1.14 ст. 1 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” та п.п. 14.1.100 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України ломбардною операцією визнається операція фізичних чи юридичних осіб з заставою товарів або валютних цінностей, а кредитна спілка надає кредити виключно своїм членам та приймає у заставу лише майно цих фізичних осіб.

На підставі викладеного колегія суддів приходить до висновку, що донарахування відповідачем КС “САМОПОМІЧ” податкового зобов'язання з податку на прибуток фінансових установ є необґрунтованим, податкове повідомлення - рішення від 26.10.2011 № 0000302200 ДПІ у Московському районі м. Харкова - Суддя-доповідач Ральченко І.М.

4
протиправним, а тому підлягає скасуванню.

За таких обставин, колегія вважає, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з додержанням норм процесуального права, а тому апеляційну скаргу слід залишити без задоволення, а постанову Харківського окружного адміністративного суду від 28.05.2012 року - без змін.

Доводи апеляційної скарги, з наведених підстав, висновків суду не спростовують.

Керуючись ст. 160, 167, 195, 196, 197, 198, 200, 205, 206, 209, 254 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів, -

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу Державної податкової інспекції у Московському районі м. Харкова Харківської області Державної податкової служби залишити без задоволення.

Постанову Харківського окружного адміністративного суду від 28.05.2012р. по справі № 2а-3857/12/2070 залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили через п'ять днів після направлення її копії особам, які беруть участь у справі, та може бути оскаржена шляхом подання касаційної скарги безпосередньо до Вищого адміністративного суду України протягом двадцяти днів після набрання законної сили.

Головуючий суддя

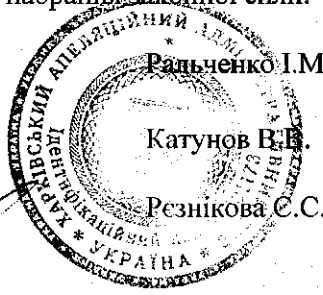
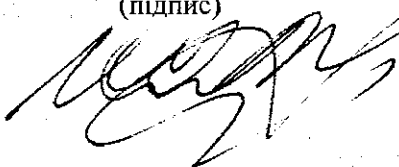
(підпис)

Судді

(підпис)

(підпис)

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ:

Ральченко І.М.